

Sygn. akt II KZ 28/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **M. G.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 545 § 1 k.p.k.
w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.,
w dniu 20 sierpnia 2014 r.,
zażalenia wniesionego przez skazanego,
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 czerwca 2014 r., sygn. akt II AKo [...], o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Z., o sygn. akt II K [...], prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 24 sierpnia 2010 r., sygn. akt V Ka [...],

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Prezesowi Sądu Apelacyjnego w [...] do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono skazanemu przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania z uwagi na brak zawartych w nim podstaw do wznowienia postępowania. Zażalenie na to zarządzenie wywiódł skazany. Z treści tego środka odwoławczego wynika, że kwestionuje on treść wyroku będącego przedmiotem niniejszego postępowania wznowieniowego. Wniósł on również o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w postępowaniu wznowieniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego skutkowało uchylenie zaskarżonego zarządzenia. Nie ulega wątpliwości, że w ramach środka odwoławczego na orzeczenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania kontroli podlega prawidłowość wszystkich podejmowanych czynności w postępowaniu okołowznawieniowym.

Trudno nie zgodzić się z argumentacją zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, popartą zresztą stosownymi orzeczeniami Sądu Najwyższego, a dotyczącą konieczności zawarcia we wniosku stosownych podstaw wznowienia postępowania. Niemniej jednak skazany oprócz wszczęcia procedury wznowienia domagał się również we wniosku wyznaczenia mu obrońcy z urzędu w tym postępowaniu. W przedmiotowym zażaleniu skazany ponowił to żądanie. Kwestia wyznaczenia obrońcy nie została w postępowaniu okołowznawieniowym w żaden sposób rozstrzygnięta. W sprawie doszło więc do naruszenia prawa do obrony zagwarantowanego w art. 6 k.p.k., albowiem w wypadkach wskazanych w art. 78-79 k.p.k. ma on prawo do domagania się pomocy obrońcy z urzędu, tym bardziej w sytuacji, gdy zgodnie art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania objęty jest tzw. przymusem adwokackim. W związku z tym zaskarżone zarządzenie, z uwagi na stwierdzone w postępowaniu okołowznawieniowym braki, podlegało uchyleniu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, organ ją rozpoznający winien rozpatrzeć wniosek skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Dopiero rozstrzygnięcie tego wniosku motywować będzie bieg dalszych czynności okołowznawieniowych.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[aw]